

Duchovní příčiny různých zánětů

| M.Hrabica: Co nám tělo říká |

Nemoc člověku pomáhá. Příjem nevyvážené stravy, drobná nerovnováha ve výdeji a příjmu sil, anebo malý niterný neklid záhy rozpohybují mechanismy jejího vzniku.

V některém z psychikou oslabených orgánů začne množování kultur bakterií, virů a plísní, které obývají náš organismus.

Tělo se brání zvýšeným přísunem obranných látek do postižených míst za současného místního či celkového zvýšení teploty. **Začíná zánět, jehož celkové příznaky zahrnují bolest, otok, zarudnutí, zteplání i poruchu funkce příslušného orgánu. Odborně označený zánět má koncovku -itida.**

Zánět je prvotním odrazem boje člověka se světem. Náš život je často spíše bojem než procházkou růžovou zahradou.

- Stačí malá nespokojenost, drobný pocit křivdy a **žlučník dotyčného vykazuje známky podráždění.**
- Stačí několik nesouhlasných vět, menší roztržka s partnerem, zbytečné nedorozumění mezi lidmi, a ohroženy jsou / z počátku samozřejmě lehce/ **ledviny a močový měchýř.**
- Stačí skoro nevýznamné zatlačení citlivého člověka osobou vůdčí a racionální do kouta, do pozic, úvah a k úkolům, s nimiž nesouhlasí, a zánět začne narušovat **sliznici žaludku** toho, kdo je utlačovaný.
- Mnohdy chceme svému okolí pěkně od plic říci, co si o všem myslíme. Nedivme se pak, že tělo naše ostřejší jednání ohodnotí **zánětem horních cest dýchacích**, při větších křivdách a pocitech sevřenosti **zánětem průdušek.**
- Trvalejší, vhodně nevyslovená a zavčas adekvátně neřešená nespokojenost s partnerem se může **u žen projevit výtokem, zánětem pochvy a pohlavních orgánů.**
- Když v sobě stále nosíme složitou minulost, vytrvale ji ožívujeme vzpomínkami, pokud jsme dosud srdcem někomu neodpustili křivdy, které nám způsobil, zvyšuje se pravděpodobnost vzniku **zánětu v tlustém střevě.**
- Nevnímáme-li svůj život jako docela příjemný a přiměřeně sladký, může být oslabena a

pak bakteriemi napadena naše **slinivka a žlučové cesty**. Nepříjemné nadýmání, které je s tím spojené, je vnitřním pláćem a povzdechem unaveného těla. Co mu stále děláme?

- Stačí, abychom se k někomu zatvrdili, začali jednat podle strategie "tvrdé ruky", a huř začnou pracovat naše **játra**.

- Stačí zlost na některá rozhodnutí druhých lidí, náš přehnaný "tah na branku", v mysli promítané zúčtování s nepřáťeli nebo nechut k vlastním nelehkým rozhodnutím /pro šťastný život zcela nezbytným/, a **zuby nám bolesti oznámí**, že s námi není něco v pořádku.

- **Drobné záněty na pokožce a následně vznikající vřídky** jsou pro nás viditelným varováním, že jsme nesprávně /nelaskavě a odmítavě/ vnímali svůj život, okolní lidi i svět.

- Někdy se musíme dívat na věci a události, které bychom velice rádi změnili, ale nemůžeme, neboť je to jedině v moci jiných osob / na nichž obvykle citově závisíme/. Odezvou našeho vzdoru i ochranou před možnými dalšími těžšími chorobami je začátek **zánětu spojivek v**

oslabeném oku. Opuchnou nám víčka a mu již tak dobře nevidíme na tu "hrůzu" kolem nás a navíc máme jiné starosti / s léčením sebe/.

- Podobně se negativnímu brání často malé děti - zacpávají si uši i nos, zejména v rodinách s dusnější atmosférou. Jejich **záněty středního ucha** vyjadřují zhmotnělou touhu mladé dušičky raději neslyšet a nevidět /slzí jim oči/ dění, které se v jejich okolí odehrává. Děti dobře vycítují uvolněnost či tíži atmosféry doma, byť možných cituplných chvil nebo nedorozumění nejsou fyzicky přítomny. Prožívané neshody jsou v ovzduší bytu zachyceny a nemusí to být jenom důsledek napětí mezi rodiči, ale zčásti také tíživý odraz jejich komplikovaných vztahů k prarodičům, z práce běžně přinášených "chuchvalců" vyčerpání a smutku atd. Kolem dětí se zánětem středního ucha se láska v jimi očekávané míře nerozprostírá a ruku v ruce s tím je omezeno rovněž jejich přirozené vnímání vůní / a mají při onemocnění postižený nos/.

Zánět je nejcitlivějším tělesným indikátorem, který zviditelňuje už malá narušení optimálního prostředí kolem nás i v našem organismu. Ukazuje na naši duševní nespokojenost s tím, co nám život připravil a co si od nás žádá.

K pocitům křivd a horší náladě obvykle přistupuje narušení stravovacího režimu a zhoršení kvality přijímané stravy. Čím víc je člověk zasažen následky svého jednání, čím intenzivněji je stresován, tím méně dbá na ostatní kolem sebe, stravu z toho nevyjímaje. **Podívejme se na roztěkané, neustále spěchající a plnění svých představ věčně nestíhající jedince.**

Chvilí nenápadně pozorujte, jak jedí. Je to jedění, nebo spíše závod v házení toho, co jim pod ruku přijde, do žaludku? Naopak člověk klidný a sebe vcelku zvládající si dokáže jídlo náležitě vychutnat. **Duchem vyspělejší člověk se zajímá o kvalitu své stravy i o její dopady na organismus. Záleží mu na tom, co, kdy, kde a jak jí.**

Objeví-li se nám v těle zánět, nežehrejme: "Mně se fakt nic nedaří."

Dejme svému organismu odpočinout lehčí stravou /dietou/, duši v těchto dnech potěšme pěknou knihou, srdce povznášející hudbou či léčivým klidem.

Tělo zánětem říká, že to, co jsme dělali a jak jsme uvažovali, nebylo zcela správné. Proto již v chybách nepokračujme / k tomu nám pomáhá a čas k srovnání se dává léčba/, neboť naše omyly by se mohly dále zhmotňovat a k naší nelibosti projevit významnějšími nemocemi / např. cystami, nádorky či rakovinou/. Lepší je stokrát se na

chvilku zastavit než jít jednou na velkou operaci.

Zánět je obvykle vyjádřením našeho souboje s ostatními lidmi. Začíná tam, kde chybí spokojenost s tím, co právě prožívám, co mně svým jednáním připravují druzí a kde nepřijímám jako zcela dostačující to, co nyní vlastním. Zánět přirozeně mizí a vnitřní pohoda se vrací člověku, který se ke skromnosti, porozumění, úctě a lásce k lidem opět přimknul.

Když jiného člověka potkáme, s jistým obrazem sebe sama se střetáváme.

Žijme proto s otevřeným srdcem a trvalým mírem v duši.